

Quickscan Archeologie

0474447.100 Investeringsplan Natuurherstelmaatregelen Vlieland (SPUK1: Mtr 13, 14, 16))

Staatsbosbeheer

memonummer	474447-ARCHEO-1	
datum	2 mei 2023	
aan	Staatsbosbeheer	
van	[REDACTED]	Antea Group
kopie	[REDACTED]	Antea Group
		Antea Group
project	SBB, SPUK Vlieland	
projectnr.	[REDACTED]	
betreft	quickscan archeologie - check op regelgeving en beleid	

In mei 2023 heeft Antea Group in opdracht van Staatsbosbeheer een *Quickscan Archeologie* uitgevoerd.¹ Een quickscan is geen formeel onderzoek binnen het archeologisch stelsel en dient vooral om met betrekking tot een voorgenomen plan de noodzaak tot het uitvoeren van een formeel archeologisch onderzoek uit te voeren, op basis van de regelgeving en/of het beleid dat door de bevoegde overheden wordt gehanteerd. Daarnaast wordt in een *quickscan* in algemene termen een archeologische verwachting voor het plangebied verwoord en daarmee in grote lijnen een kort risicoprofiel ten aanzien van het omgevingsaspect archeologie geschetst. Als er een urgentie of verplichting bestaat tot het uitvoeren van archeologisch onderzoek dan is een bureauonderzoek (waarin een gespecificeerde verwachting wordt opgesteld) de eerste formele onderzoeksstap in het systeem van de Archeologische Monumentenzorg, al dan niet in combinatie uitgevoerd met een verkennend of karterend booronderzoek (zie de bijlage Archeologische Monumentenzorg).

Situatie en voorgenomen maatregelen

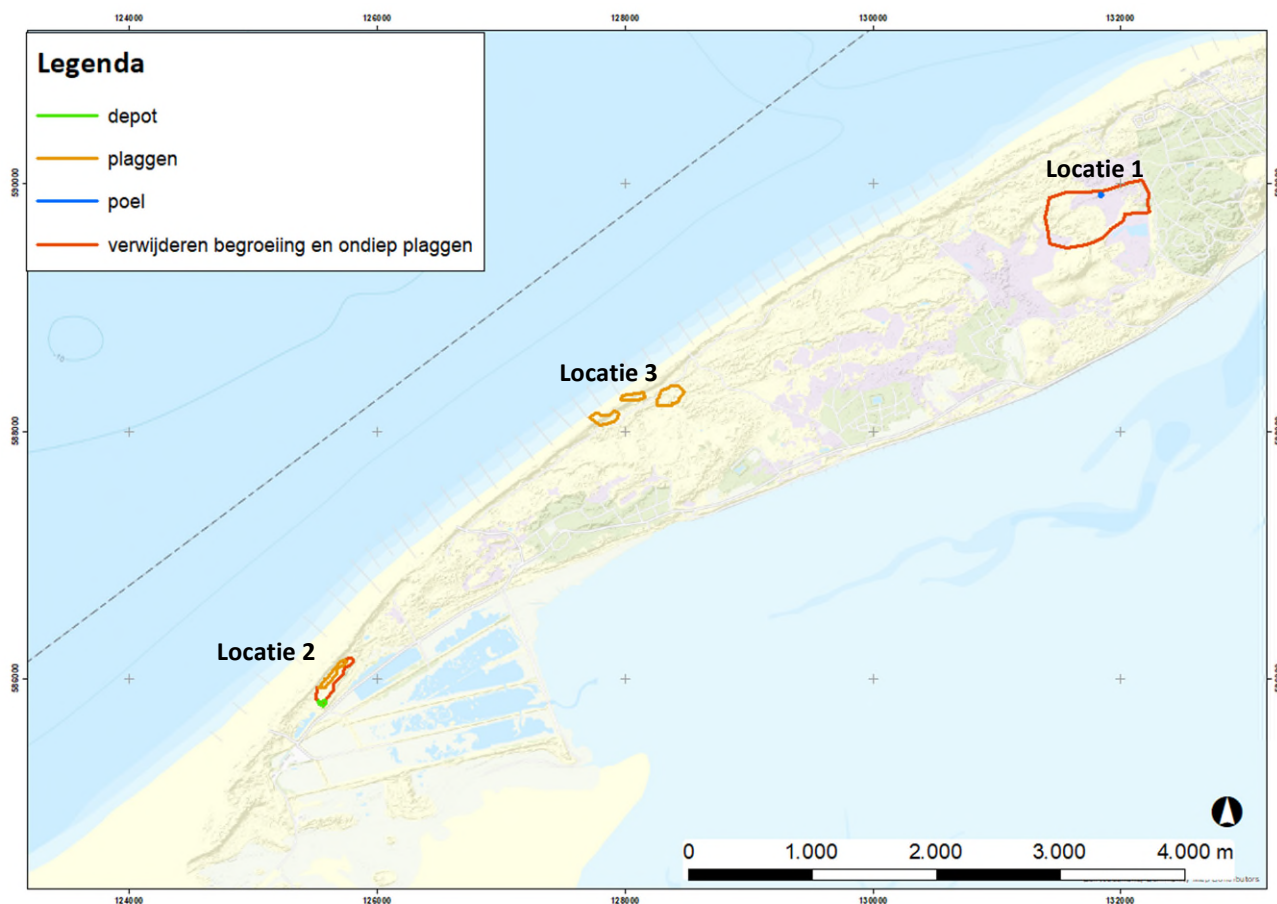
Er is een drietal maatregelgebieden in het plan, hierna te noemen locatie 1, locatie 2 en locatie 3. Bezie afbeelding 1 voor de ligging van de maatregellocaties.

De voorgenomen maatregelen op locatie 1 bestaan uit het herstel van de grijze duinen (droge open duinen) en duinheide ten noorden van Kooisplek en Kooisplekklid (Kikkerbult). Dit herstel bestaat uit het oppervlakkig afplaggen van vegetatie en het verwijderen van Amerikaanse vogelkers en dennen. De bosschage wordt (machinaal) gezaagd en uitgesleept. Voor het terugdringen van grassen worden geiten ingezet. Voor de geiten wordt een drinkkuil (poel) aangelegd. Kleinschalige machinale afplagging wordt niet uitgesloten. De oppervlakte van het maatregelgebied (zoekgebied) is 8 ha; de oppervlakte van de daadwerkelijke bodemingrepen zijn geringer en op dit moment niet precies te begrenzen. Deze bodemingrepen zullen naar verwachting hoofdzakelijk in de bovenste 10 cm vanaf maaiveld plaatsvinden, mogelijk alleen voor het verwijderen (uitslepen) van dennen dat diepere bodemverstoring veroorzaakt, waarschijnlijk tot maximaal 0,5 m -mv.

Op locatie 2 is het doel om de openheid van de natte duinvallei ter plaatse te herstellen. De maatregelen behelzen voor het licht begroeide (noordelijk) deel uit afplaggen tot circa 10 cm -mv en in het zuidelijk deel uit het verwijderen van het struweel met wortel en tak. Dit zal deels door afplaggen kunnen geschieden, maar hiertoe zal ook ondiep worden afgegraven. De omvang van het afplaggen wordt ingeschat op 3 ha; de omvang van het verwijderen van struweel (met mogelijk graafwerk) op 2,2 ha. In dit gebied zal waarschijnlijk tot maximaal 0,5 m onder bestaand peil worden gegraven. Een depot zal aan de zuidkant van het terrein worden aangelegd (0,2 ha).

¹ Een quickscan is een snelle controle om na te gaan of bij de uitvoering van een project rekening dient te worden gehouden met het omgevingsaspect archeologie. Omdat een dergelijke scan geen officiële basis heeft binnen de wetgeving kunnen hieraan geen rechten worden ontleend. De inhoud is informierend, bevat geen (selectie)adviezen en het document speelt daarmee geen rol in de besluitvorming.

Locatie 3 ligt in de nabijheid van enkele kerven die vanaf de zeereep zijn aangelegd om nieuwe verstuing te initiëren. De voorgestelde maatregelen bestaan uit aanpassingen aan de bestaande kerven, door deze verder te verlagen en opener te maken. Verder zullen verruigde stuifkuilen en duintjes worden afgeplagd. Iets verder naar het oosten is tevens een zoekgebied bepaald waar secundaire stuifkuilen worden uitgegraven. Er zijn ontgravingen van meer dan 2 m -mv voorzien. Hiervoor wordt een ontgrondingsvergunning aangevraagd. De totale omvang van de zoekgebieden op locatie 3 bedraagt 4,6 ha.

Afbeelding 1. Overzicht van de maatregel-locaties op Vlieland.

Archeologisch beleid en regelgeving

In het actuele bestemmingsplan (Bestemmingsplan Buitengebied Vlieland, vastgesteld 2013, gemeente Vlieland) is in de verbeelding geen dubbelbestemming voor archeologische waarden of verwachtingen opgenomen.² Uit de toelichting op het bestemmingsplan blijkt dat er bij het vaststellen van het bestemmingsplan geen regelgeving voor archeologische waarden in het bestemmingsplan is ingebouwd ten aanzien van eventuele toekomstige ingrepen. Wel blijkt uit de toelichting dat de gemeente zich in een eventuele toets tot de provinciale beleidsadviezen uit de FAMKE wendt.

De FAMKE (Friese Archeologische Monumentenkaart Extra) is de voormalige provinciale archeologische beleidskaart en wordt door veel Friese gemeenten als toetsingskader gehanteerd om de noodzaak tot archeologisch onderzoek te achterhalen, in het geval de gemeente niet beschikt over een zelfstandig opgestelde beleidskaart. De FAMKE bestaat uit twee kaartbladen: één kaartblad voor de periode steentijd tot en met bronstijd (kaartbijlage 474447-FAMKE-A) en één kaartblad voor de periode ijzertijd en middeleeuwen (kaartbijlage 474447-FAMKE-B). Deze onderverdeling is vooral gemaakt omdat de bewoningsgeschiedenis van (het landdeel) van Friesland zich zowel op de Holocene afzettingen (klei en veen) als op de pleistocene afzettingen afspeelt. Ruwweg geldt dat op de pleistocene afzettingen (zoals dekzand en glaciale ruggen), bewoning vanaf de steentijd mogelijk was, terwijl de afzettingen uit het Holoceen, zoals de kwelderwallen pas later bewoonbaar raakten.

Op het kaartblad FAMKE ijzertijd-middeleeuwen is voor Vlieland, met uitzonderingen van de oude woonkern van Oost-Vlieland, géén archeologische verwachting opgenomen. Het beleidsadvies voor deze zone is om géén archeologisch onderzoek uit te voeren. Ook op het kaartblad met de beleidsadviezen ten aanzien van de periode steentijd-bronstijd ligt het plangebied geheel in de zone 'geen onderzoek noodzakelijk'. Wanneer de beleidsadviezen

² Bestemmingsplan geraadpleegd op www.ruimtelijkeplannen.nl, op 1 mei 2023.

van de FAMKE worden aangehouden, geldt er dus voor het plangebied géén voorschrift tot het doen van archeologisch onderzoek.

Bekende archeologische waarden

Binnen de zoekgebieden van de drie locaties zijn geen archeologische waarnemingen bekend in ARCHIS³, noch maken zij deel uit van een archeologisch monument (AMK-terrein). Binnen de zoekgebieden zijn ook geen eerdere archeologische onderzoeken uitgevoerd. In de nabijheid van locatie 3, circa 200 m ten noorden ervan, is wel een waarneming bekend in ARCHIS. De vondst werd gemeld door Rijkswaterstaat in 1993 en betreft de benaderde locatie van een houten scheepsonderdeel (wrang) uit de vroege tot late nieuwe tijd aan de kust van Vlieland.⁴ De vondst is op het strand ingetekend, hetgeen doet vermoeden dat scheepshout van de zeebodem is losgeraakt en op het strand is aangespoeld. Een kilometer naar het oosten is een soortgelijke waarneming van (resten van) een houten scheepswrak gemeld.⁵ Uit de kust op de Noordzee is een melding van het wrak van een ijzeren schip, vermoedelijk Engels, en is een messing emmer uit de Romeinse tijd (type Hemmoor) opgevist.⁶

Vlak voor de kust ter hoogte van Oost-Vlieland, aan Noordzezijde, is het wrak van de *Zuider Stortemelk* archeologisch geborgen.⁷ Een bureauonderzoek dat het grootste deel van Vlieland beslaat, met uitzondering van Oost Vlieland, concludeerde dat de kans op archeologische resten op Vlieland zeer klein is.⁸ De pleistocene ondergrond, waarvoor een eventuele steentijdverwachting geldt, ligt op 10 m-mv en in de afzettingen erboven zijn eventuele resten van scheepvaart te verwachten, maar alleen in secundaire context. Met deze verwachting is het plangebied vrijgegeven.

Archeologische verwachting

De bewoningsgeschiedenis van de Waddeneilanden is sterk verbonden met de kust- en landvorming in het mariene gebied. Omstreeks 4000 voor Chr. vormden zich aan de rand van het Waddengebied enkele strandwallen die zouden uitgroeien tot de huidige eilanden. Op deze strandwallen vormden zich reeksen met oogduinen die mede de groei en het behoud van de (eerste) eilanden bewerkstelligden. Door de ligging tussen zeegaten, met erosie aan de westzijde en de vorming van haakwallen aan de oostzijde van de eilanden, in combinatie met verplaatsing van sediment door de wind (waarbij eilanden langzaam oostwaarts verschoven), zijn de huidige eilanden echter veel minder oud. Hoewel incidentele oudere resten niet geheel uit te sluiten zijn, begint de bewoningsgeschiedenis van de eilanden pas tegen het einde van de vroege middeleeuwen. De nederzettingen vestigden zich aan de zuidrand van de eilanden, waar de duinen overgaan in kwelder of op oudere strandwallen.

Voor het plangebied geldt dat er geen aanleiding is om resten van oudere middeleeuwse nederzettingen te verwachten, aangezien deze alleen in de kwelders aan de zuidzijde van het eiland te verwachten zijn. De verwachting voor de zeereep en de (jonge) duinafzettingen bestaat uit losse resten die verbonden zijn met de ligging aan zee in een niet bewoond, maar wel geëxploiteerd gebied. Deze resten kunnen bestaan uit voormalige vuurbakens, losse resten van scheepslading en resten van scheepswrakken. Een dergelijke verwachting, i.e. niet-voorspelbare resten met een lage dichtheid, zijn niet archeologisch op te sporen. Hiervoor geldt een lage trefkans, zelfs bij graafwerkzaamheden. Het aantreffen van dit type vindplaats geldt als toevalsvondst. De aannemer van het werk is wettelijk verplicht om bij het aantreffen van dergelijke vondsten deze te melden.

Conclusie

Het plangebied is niet-vergunningsplichtig ten aanzien van het omgevingsaspect archeologie. De gemeente zal in het kader van de omgevingsvergunning de FAMKE raadplegen. De provincie zal in het kader van een ontgrondingsvergunning eveneens de FAMKE raadplegen. Op de FAMKE-kaart(en) is het beleidsadvies verwoord om geen nader onderzoek uit te voeren. Dit beleidsadvies komt voort uit een lage archeologische verwachting. De lage archeologische verwachting is gebaseerd op de jonge genese van het landschap en het daaraan verbonden feit dat er geen (bewonings)resten in deze ondergrond aanwezig kunnen zijn. Ook in het bestemmingsplan is geen regelgeving opgenomen die archeologisch onderzoek verplicht stelt. Wel geldt er voor graafwerkzaamheden aan de rand van de zeereep en in de jonge duinen dat er toevalsvondsten kunnen worden aangetroffen die verband houden met scheepvaart, zoals aangespoelde lading of resten van vuurbakens. Hiervoor geldt een wettelijke meldingsplicht. Wij adviseren de opdrachtgever de aannemer te instrueren op de wettelijke meldingsplicht.

Meldingsplicht

Indien bij graafwerkzaamheden resten worden aangetroffen waarvan de vinder weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat deze een archeologische waarde vertegenwoordigen of kunnen vertegenwoordigen, is de persoon verplicht dit bij de autoriteiten te melden. Op grond van artikel 5.10 van de Erfgoedwet dient zo spoedig mogelijk melding te worden

³ ARCHIS: Archeologisch Informatie Systeem, in beheer bij de Rijksdienst voor het cultureel Erfgoed (archis.cultureelerfgoed.nl).

⁴ ARCHIS-nr 3033930100.

⁵ ARCHIS-nr 3171558100.

⁶ Respectievelijk ARCHIS-nr 3132142100 en 3039585100.

⁷ ARCHIS-nr 2413446100.

⁸ ARCHIS-nr 4778315100.

gemaakt van de vondst bij de Minister (de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed: telefoon 033-4217456). De vondst kan in eerste instantie echter worden gemeld bij de gemeente.

Bijlage 1: Archeologische perioden

Als bijlage op de resultaten en verzamelde gegevens wordt hieronder een algemene ontwikkeling van de bewoners-geschiedenis in Nederland geschetst.

Gedurende het **paleolithicum** (300.000-8800 voor Chr.) hebben moderne mensen (*homo sapiens*) onze streken tijdens de warmere perioden wel bezocht, doch sporen uit deze periode zijn zeldzaam en vaak door latere omstandigheden verstoord. De mensen trokken als jager-verzamelaars rond in kleine groepen en maakten gebruik van tijdelijke kampementen. De verschillende groepen jager-verzamelaars exploiteerden kleine territoria, maar verbleven, afhankelijk van het seizoen, steeds op andere locaties.

In het **mesolithicum** (8800-4900 voor Chr.) zette aan het begin van het Holoceen een langdurige klimaatsverbetering in. De gemiddelde temperatuur steeg, waardoor geleidelijk een bosvegetatie tot ontwikkeling kwam en de variatie in flora en fauna toenam. Ook in deze periode trokken de mensen als jager-verzamelaars rond. Voorwerpen uit deze periode bestaan voornamelijk uit voor de jacht ontworpen vuurstenen spitsjes.

De hierop volgende periode, het **neolithicum** (5300-2000 voor Chr.), wordt gekenmerkt door een overschakeling van jager-verzamelaars naar sedentaire bewoners, met een volledig agrarische levenswijze. Deze omwenteling ging gepaard met een aantal technische en sociale vernieuwingen, zoals huizen, geslepen bijlen en het gebruik van aardewerk. Door de productie van overschot kon de bevolking gaan groeien en die bevolkingsgroei had tot gevolg dat de samenleving steeds complexer werd. Uit het neolithicum zijn verschillende grafmonumenten bekend, zoals hunebedden en grafheuvels.

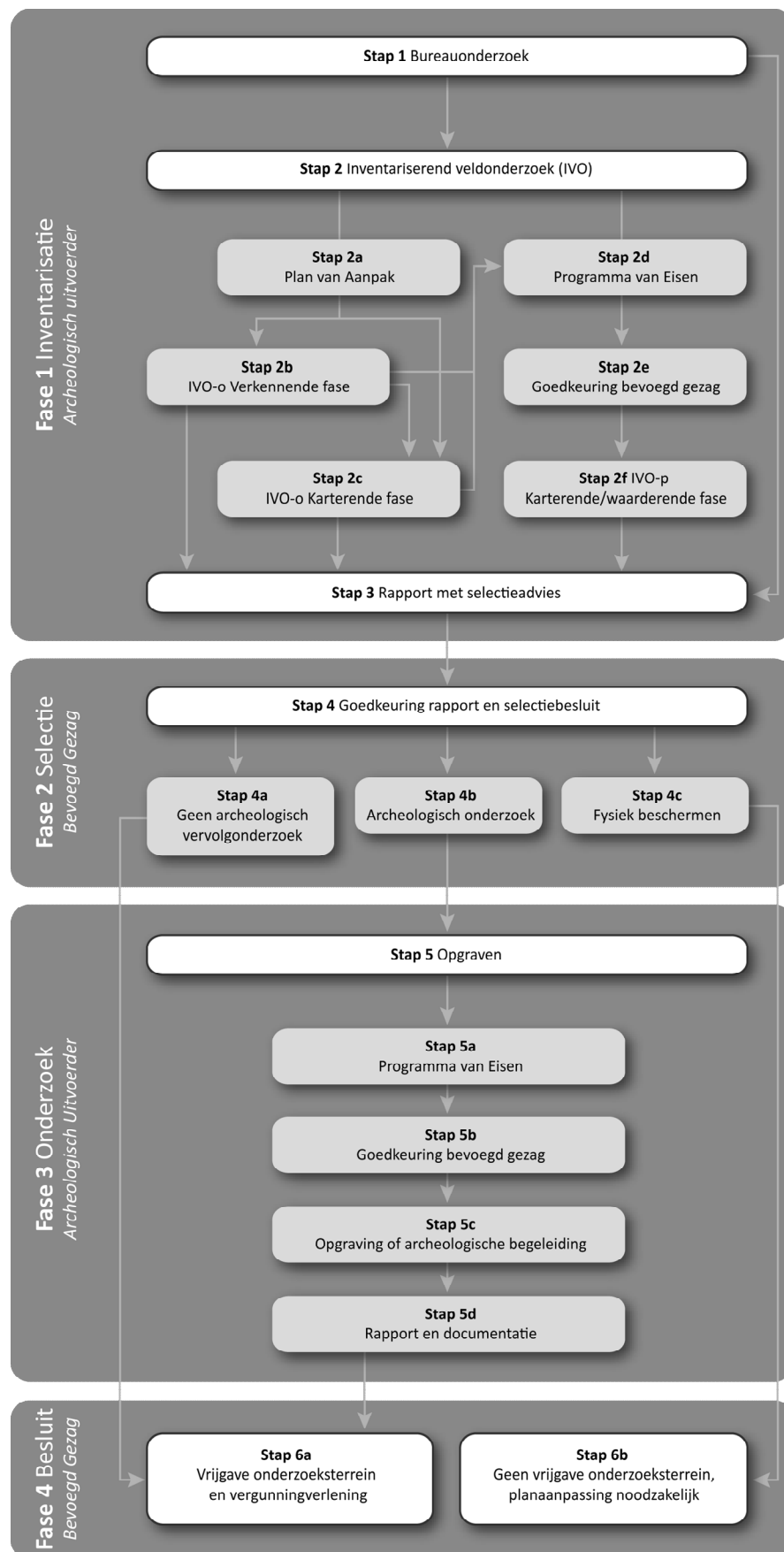
Het begin van de **bronstijd** (2000-800 voor Chr.) valt samen met het eerste gebruik van bronzen voorwerpen, zoals bijlen. Het gebruik van vuursteen was hiermee niet direct afgelopen. Vuursteenmateriaal uit de bronstijd is meestal niet goed te onderscheiden van dat uit andere perioden. Het aardewerk is over het algemeen zeldzaam. De grafheuveltraditie die tijdens het neolithicum haar intrede deed werd in eerste instantie voortgezet, maar rond 1200 voor Chr. vervangen door begravingen in urnenvelden. Het gaat hier om ingegraven urnen met crematieresten waar overheen kleine heuveltjes werden opgeworpen, eventueel omgeven door een greppel.

In de **ijzertijd** (800-12 voor Chr.) werden de eerste ijzeren voorwerpen gemaakt. Ten opzichte van de bronstijd traden er in de aardewerktraditie en in het gebruik van vuursteen geen radicale veranderingen op. De mensen woonden in verspreid liggende hoeven of in nederzettingen van enkele huizen. Op de hogere zandgronden ontstonden uitgebreide omwalde akkercomplexen (*celtic fields*). In deze periode werden de kleigebieden ook in gebruik genomen door mensen afkomstig van de zandgebieden. Opvallend zijn de verschillen in materiële welstand. Er zijn zogenaamde vorstengraven bekend in Zuid-Nederland, maar de meeste begravingen vonden plaats in urnenvelden.

Met de **Romeinse tijd** (12 voor Chr. tot 450 na Chr.) eindigt de prehistorie en begint de geschreven geschiedenis. In 47 na Chr. werd de Rijn definitief als rijksgrens van het Romeinse Rijk ingesteld. Ter controle van deze zogenaamde *limes* werden langs de Rijn *castella* (militaire forten) gebouwd. De inheems leefwijze handhaafde zich wel, ook al werd de invloed van de Romeinen steeds duidelijker in soorten aardewerk (o.a. gedraaid) en een betere infrastructuur. Onder meer ten gevolge van invallen van Germaanse stammen ontstond er instabiliteit wat uiteindelijk leidde tot het instorten van de grensverdediging langs de Rijn.

Over de **middeleeuwen** (450-1500 na Chr.), en met name de vroege middeleeuwen (450-1000 na Chr.), zijn nog veel zaken onbekend. Archeologische overblijfselen zijn betrekkelijk schaars. De politieke macht was na het wegvallen van de Romeinen in handen gekomen van regionale en lokale hoofdliden. Vanaf de 10^e eeuw ontstaat er weer enige stabiliteit en is een toenemende feodalisering zichtbaar. Door bevolkingsgroei en gunstige klimatologische omstandigheden werd in deze periode een begin gemaakt met het ontginnen van bos, heide en veen. Veel van onze huidige steden en dorpen dateren uit deze periode.

De hierop volgende periode 1500 – heden wordt aangeduid als **nieuwe tijd**.

Verklarende woordenlijst Archeologische Monumentenzorg (AMZ)

Archeologische begeleiding (STAP 5c)

Een archeologische begeleiding wordt uitgevoerd wanneer proefsleuven of en opgraving niet mogelijk zijn door bijvoorbeeld civieltechnische beperkingen.

Archeologische indicatoren

Hiermee worden aanwijzingen in de bodem bedoeld die duiden op menselijke activiteiten in het verleden, zoals aardewerkscherven, houtskool, botmateriaal, vondstlagen, etc.

Archis

Archeologisch informatiesysteem voor Nederland. Een digitale databank met gegevens over archeologische vindplaatsen en terreinen.

Bureauonderzoek (STAP 1)

Het bureauonderzoek is een rapportage waarin een gespecificeerd archeologisch verwachtingsmodel wordt opgesteld aan de hand van geomorfologische en bodemkaarten, de Archeologische Monumentenkaart (AMK), het Archeologisch Informatiesysteem (ARCHIS), historische kaarten en archeologische publicaties.

Fysiek beschermen (STAP 4c)

De archeologische resten blijven in de bodem behouden door bijvoorbeeld planaanpassingen.

Geofysisch onderzoek

Meetapparatuur brengt archeologische verschijnselen in de bodem driedimensionaal in kaart zonder te boren of te graven. Dit kan bijvoorbeeld door radar-, weerstandsonderzoek of elektromagnetische metingen.

Gespecificeerd archeologisch verwachtingsmodel

Dit model geeft op detailniveau voor het plangebied aan wat aan archeologische vindplaatsen aanwezig kan zijn. Op basis van dit verwachtingsmodel wordt bepaald of een inventariserend veldonderzoek nodig is en wat de juiste methode is om eventueel aanwezige archeologische resten aan te tonen.

Inventariserend veldonderzoek (IVO) (STAP 2)

Tijdens een inventariserend veldonderzoek worden archeologische waarden in het veld geïnventariseerd en gedocumenteerd. Waar is wat in de bodem aanwezig? De inventarisatie kan bestaan uit een inventariserend veldonderzoek-overig (door middel van een booronderzoek, veldkartering en/of geofysisch onderzoek) en/of een inventariserend veldonderzoek door middel van proefsleuven. Wat de beste methode is, hangt sterk af van de omstandigheden en de aard van de vindplaats.

Inventariserend veldonderzoek - overig (IVO-o) (STAP 2b of 2c)

Bij een Inventariserend veldonderzoek - overig door middel van boringen (IVO-o) worden boringen gezet door middel van een handboor of guts.

Inventariserend veldonderzoek - proefsleuven (IVO-p) (STAP 2f)

Proefsleuven zijn lange sleuven van twee tot vijf meter breed die worden aangelegd in de zones waar aanwijzingen zijn voor het aantreffen van archeologische vindplaatsen.

Inventariserend veldonderzoek (IVO) - Verkennende fase (STAP 2b)

Wanneer bij het bureauonderzoek onvoldoende gegevens beschikbaar zijn om een gespecificeerd verwachtingsmodel op te stellen, wordt een inventariserend veldonderzoek - verkennende fase uitgevoerd. In deze fase wordt onderzocht of de bodem nog intact is, wat de bodemopbouw is en hoe deze invloed heeft gehad op de locatiekeuze van de mens in het verleden. Het onderzoek is bedoeld om kansarme zones om archeologische resten aan te treffen uit te sluiten en kansrijke zones te selecteren voor vervolgonderzoek. Een verkennend onderzoek kent een relatief lage onderzoeksintensiteit en wordt meestal uitgevoerd door middel van boringen.

Inventariserend veldonderzoek (IVO) - Karterende fase (STAP 2c of 2f)

Tijdens een inventariserend veldonderzoek - karterende fase wordt het plangebied systematisch onderzocht op de aanwezigheid van archeologische sporen en/of vondsten. De intensiteit van onderzoek is groter dan in de verkennende fase, bijvoorbeeld door een groter aantal boringen per hectare of door het aanleggen van proefsleuven.

Inventariserend veldonderzoek (IVO) - Waarderende fase (STAP 2f)

Tijdens de waarderende fase wordt aangegeven of de aangetroffen archeologische vindplaatsen behoudenswaardig zijn. Dat betekent dat de aard, omvang, datering, conservering en inhoudelijke kwaliteit van de vindplaats(en) wordt vastgesteld. Wanneer de waardering van de archeologische resten laag is, hoeft geen verder archeologisch onderzoek te worden uitgevoerd. Het plangebied wordt 'vrijgegeven'. Wanneer de resten behoudenswaardig zijn, wordt in eerste instantie behoud in situ (ter plekke in de bodem) nagestreefd. Wanneer dit door de voorgenomen ontwikkelingen niet mogelijk is, wordt vervolgonderzoek uitgevoerd in de vorm van een opgraving of archeologische begeleiding. Vaak wordt deze fase gecombineerd uitgevoerd met het inventariserend veldonderzoek karterende fase.

Opgraving (STAP 5c)

Wanneer door de toekomstige ontwikkelingen aanwezige archeologische resten in de bodem niet behouden kunnen worden, wordt een opgraving uitgevoerd. Tijdens de opgraving worden archeologische resten gedocumenteerd, gefotografeerd en bestudeerd. Hierdoor wordt informatie over het verleden zo goed mogelijk vastgelegd en behouden.

Plan van Aanpak (PvA) (STAP 2a)

Voor een booronderzoek is een Plan van Aanpak (PvA) noodzakelijk. Het PvA beschrijft hoe het veldwerk wordt uitgevoerd en uitgewerkt.

Programma van Eisen (PvE) (STAP 2d of 5a)

Voor het uitvoeren van een inventariserend veldonderzoek - proefsleuven, archeologische begeleiding of opgraving is een Programma van Eisen (PvE) noodzakelijk. Het PvE beschrijft het doel, vraagstelling en uitvoeringsmethode van het archeologisch onderzoek. Dit document wordt beschouwd als basisdocument voor archeologisch veldonderzoek waarmee de inhoudelijke kwaliteit gewaarborgd wordt. Het PvE wordt goedgekeurd door het bevoegd gezag (gemeente, provincie of het rijk).

Quickscan

In een quickscan wordt geïnventariseerd of en waar archeologisch onderzoek moet worden uitgevoerd.

Selectieadvies (STAP 3)

In het selectieadvies wordt op archeologisch inhoudelijke argumenten het advies gegeven welke delen van het plangebied vrijgegeven kunnen worden voor verdere ontwikkeling en welke delen behouden of opgegraven moeten worden.

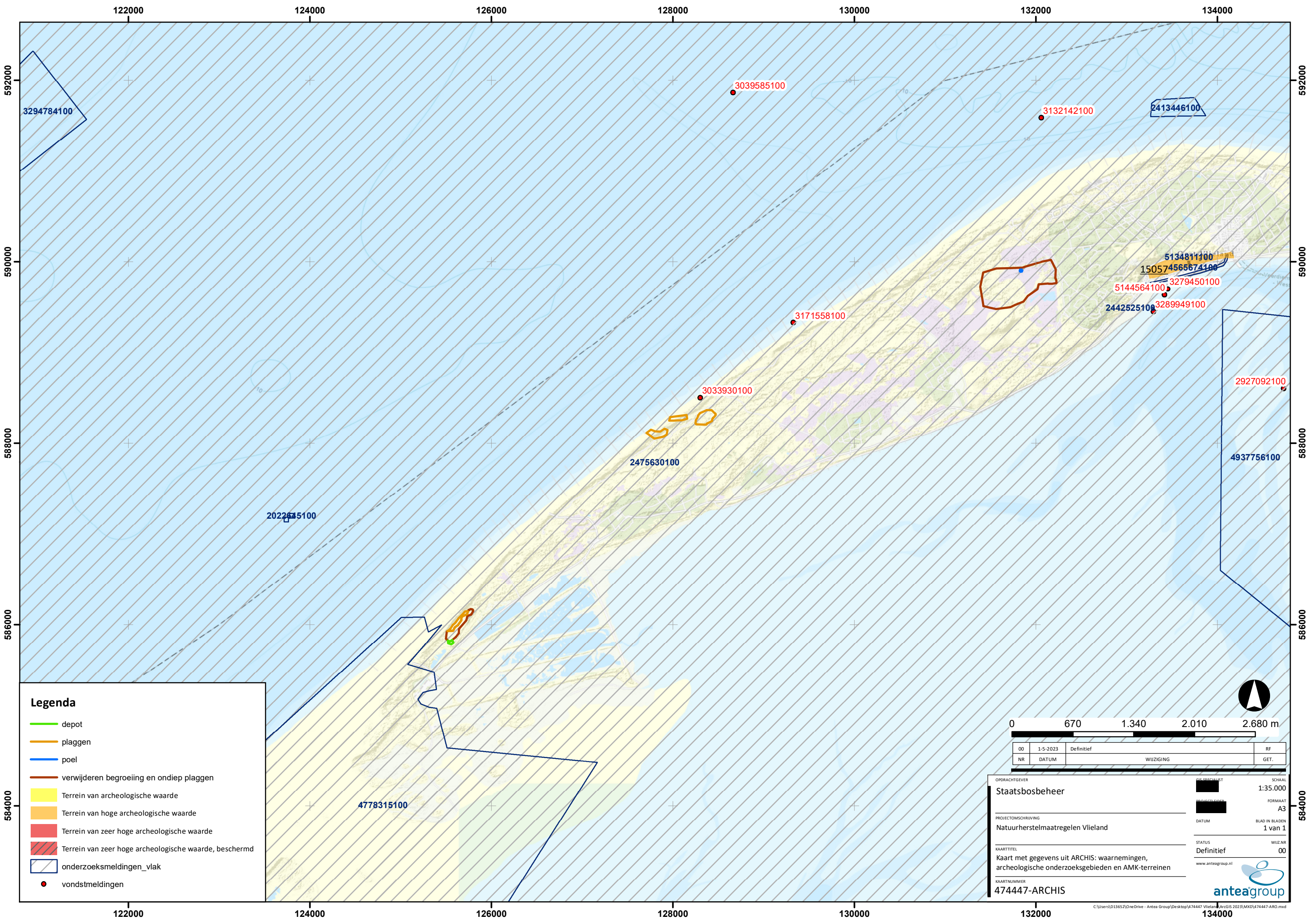
Selectiebesluit (STAP 4)

De bevoegde overheid (gemeente, provincie of soms het rijk) geeft op basis van het selectieadvies aan welke maatregelen genomen worden. De bevoegde overheid kan van het selectieadvies afwijken indien zij dat nodig acht.

Veldkartering

Bij een veldkartering wordt het plangebied systematisch belopen om archeologische oppervlaktevondsten te verzamelen.

Kaartbijlage

Legenda

depot

plaggen

poel

verwijderen begroeiing en ondiep plaggen

Terrein van archeologische waarde

Terrein van hoge archeologische waarde

Terrein van zeer hoge archeologische waarde

Terrein van zeer hoge archeologische waarde, beschermd

onderzoeksmeldingen_vlak

vondstmeldingen

06701.3402.0102.680 m

00	1-5-2023	Definitief	RF
NR	DATUM	WIJZIGING	GET.

OPDRACHTGEVER

Staatsbosbeheer

PROJECTOMSCHRIJVING

Natuurherstelmaatregelen Vlieland

KAARTTITEL

Kaart met gegevens uit ARCHIS: waarnemingen, archeologische onderzoeksgebieden en AMK-terreinen

KAARTNUMMER

474447-ARCHIS

GIS SPECIALIST

PROJECTLEIDER

DATUM

STATUS

Definitief

www.anteagroup.nl

SCHAAL

1:35.000

FORMAAT

A3

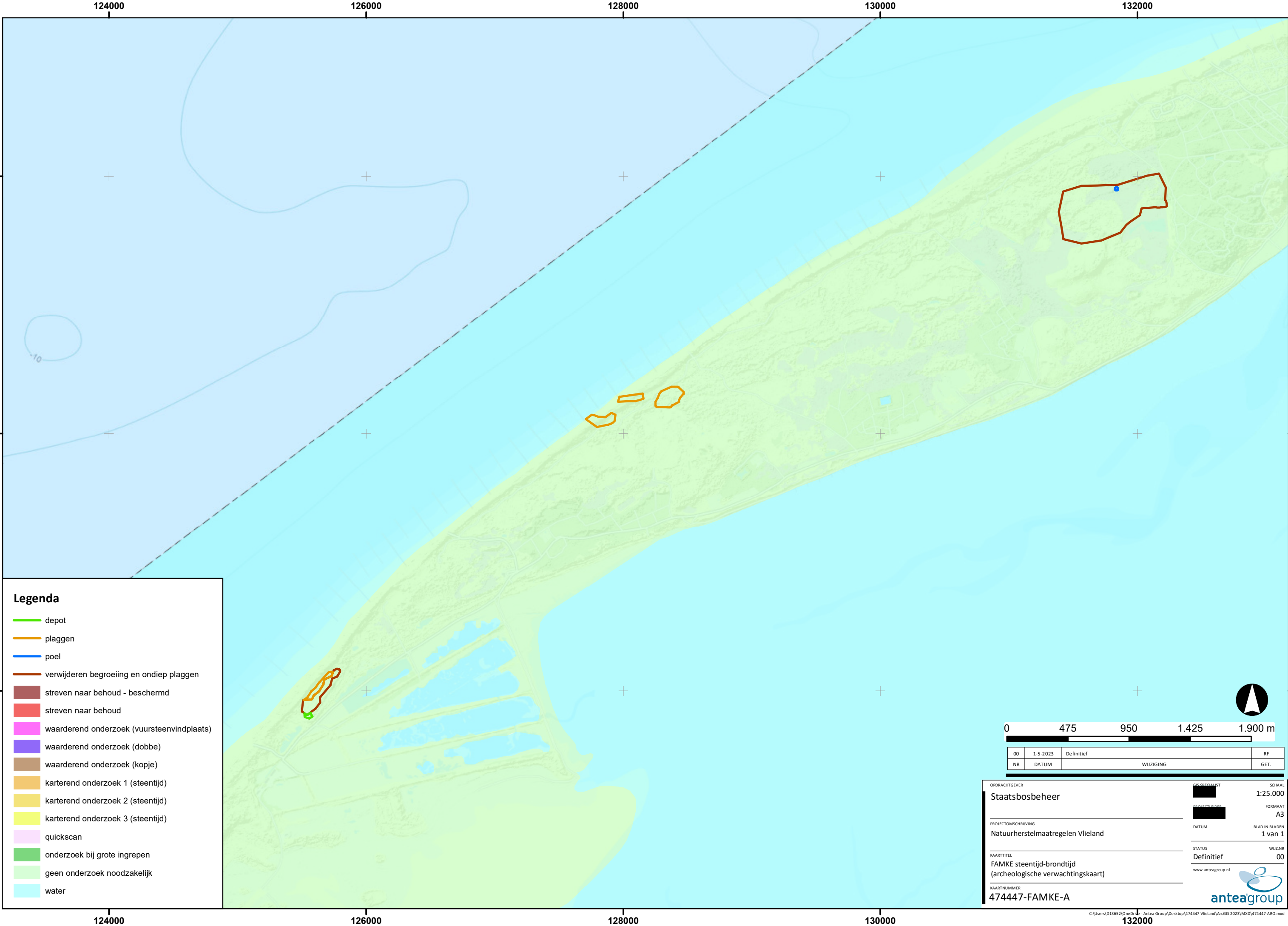
BLAD IN BLADEN

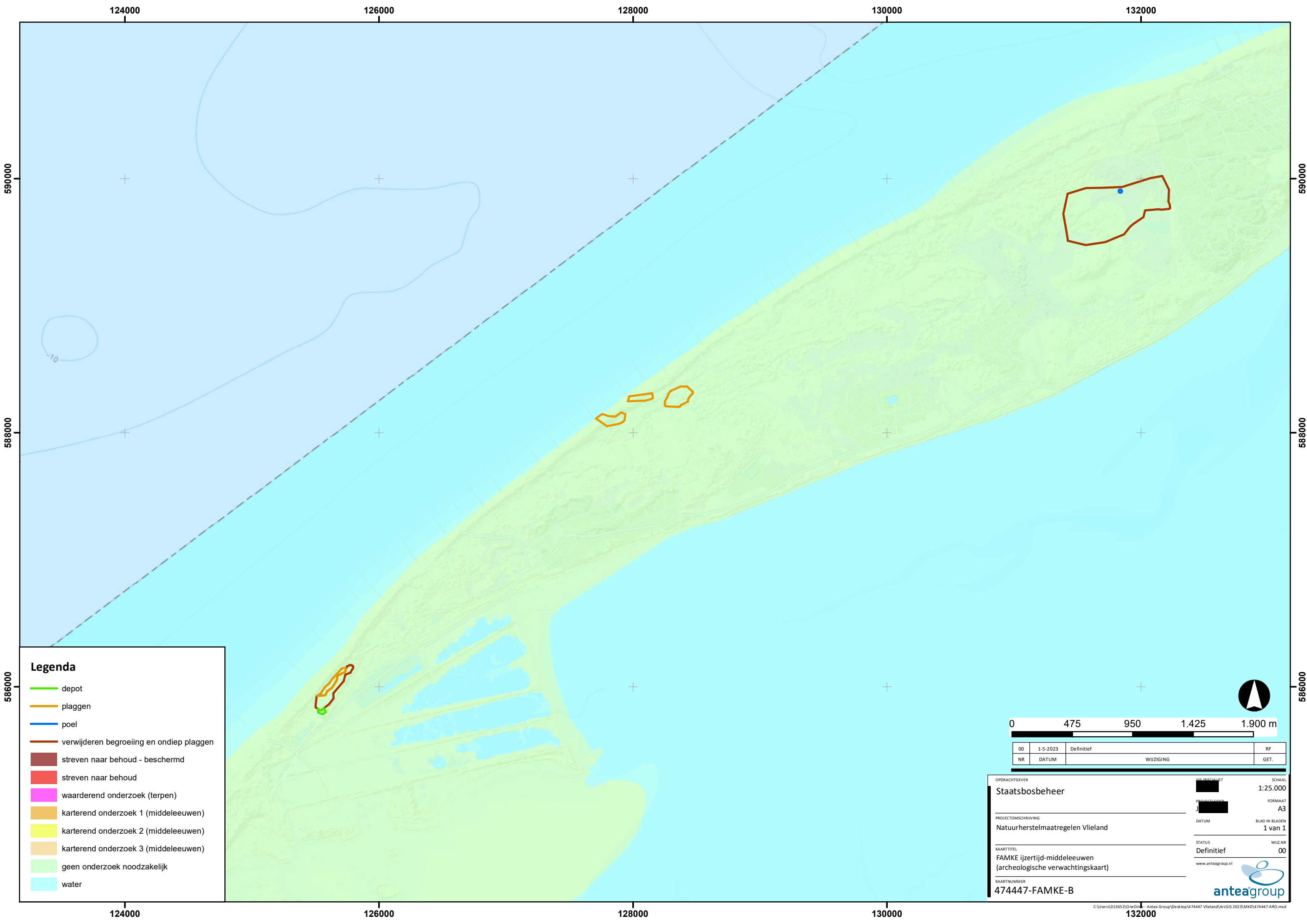
1 van 1

WIJZ.NR

00

anteagroup

Legenda

depot

plaggen

poel

verwijderen begroeiing en ondiep plaggen

streven naar behoud - beschermd

streven naar behoud

waarderend onderzoek (terpen)

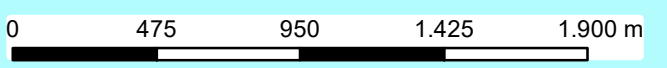
karterend onderzoek 1 (middeleeuwen)

karterend onderzoek 2 (middeleeuwen)

karterend onderzoek 3 (middeleeuwen)

geen onderzoek noodzakelijk

water

OPDRACHTGEVER		SCHAAAL	
Staatsbosbeheer		1:25.000	
PROJECTOMSCHRIJVING		FORMAAT	
Natuurherstelmaatregelen Vlieland		A3	
KAARTTITEL		BLAD IN BLADEN	
FAMKE ijzertijd-middeleeuwen (archeologische verwachtingskaart)		1 van 1	
KAARTNUMMER		STATUS	
474447-FAMKE-B		Definitief	
		WIJZ.NR	
		00	